

forbydes al jagt på svømme- og vadefugle i reservatet fra marts 1998. Bekendtgørelsen er en udmøntning af de beslutninger vedrørende jagten i Vadehavet, som blev truffet på den dansk-tysk-hollandske Vadehavskonference i 1991.

Reservatet omfatter i dag søterritoriet i Vadehavet samt visse tilgrænsende landarealer, og det inkluderer højsande, flak og lignende samt de til enhver tid værende statejede øer og opgrødearealer. Mod land afgrænses reservatet af de nuværende havdigers kroner og, hvor diger ikke findes, af højeste daglige vandstandslinje.

På den sidste dansk-tysk-hollandske Vadehavskonference i 1994 blev det imidlertid accepteret, at jagten i henhold til en ny strategi vil være tilladt på visse private forlandsarealer, men at der vil blive iværksat forvaltningsforanstaltninger på visse arealer bag digerne med henblik på at opnå en lige så effektiv beskyttelse af fuglene, som et jagtforbud ville give. Opfyldes denne forudsætning ikke, vil Danmark følgelig være forpligtet af beslutningen fra 1991, dvs. at forbudet i den ovennævnte bekendtgørelse træder i kraft.

På konferencen besluttedes endvidere, at muligheden for at gennemføre strategien undersøges inden den næste trilaterale regeringskonference i 1997; vigtige elementer i strategien vil være at nedbringe jagttrykket ved bl.a. at reducere antallet af jægere og afkorte jagtperioderne (sæson og timer pr. dag). Strategien skal diskuteres på den næste trilaterale regeringskonference i 1997, og den vil ved accept her blive gennemført i den danske del af det trilaterale samarbejdsområde, medmindre en mere økologisk passende strategi kan anvendes.

På denne baggrund anser jeg det ikke for realistisk, at der vil kunne drives jagt på alle forlande, selv om der måtte findes en tilfredsstillende løsning i selve marsken (baglandet). Dels vil det næppe være acceptabelt for de øvrige parter i det trilaterale samarbejde, dels vil det være uforeneligt med behovet for at sikre vandfuglenes raste- og fødesøgningsmuligheder, herunder de vigtige højvandsrastepladser.

Hvis der kun findes en løsning i baglandet i nogle områder, vil behovet for jagtfredede forlandsområder øges, men min stilling til indholdet af jagtreguleringer vil her afvente resultatet af de igangværende forhandlinger i Det Rådgivende Udvalg for Vadehavet. Udvalget diskutere

rer en samlet strategi for Vadehavsjagten i løbet af vinteren 1996-97.

Spm. nr. S 2840

Til miljø- og energiministeren (3/7 96) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det i henhold til kommissoriet for borgergruppen (der er nedsat i forbindelse med etablering af vildtreservatet i Tøndermarsken) kan bekræftes, at vildtreservatet er den eneste løsning, når befolkningen ikke ønsker en kl. 10-regel?«

Svar (9/7 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg kan bekræfte, at jeg som eneste alternativ til en klokken 10-regel har bedt Skov- og Naturstyrelsen undersøge mulighederne for at oprette et vildtreservat i Tøndermarsken.

Spm. nr. S 2810

Til skatteministeren (2/7 96) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvad den reelle renteudgift for restskat er sammenlignet med renten ved et banklån, og kan ministeren bekræfte, at den rente, der betales i restskat, i visse tilfælde kan svare til en årlig bankrente på op til 53,3 pct., og mener ministeren, at renten er rimelig, og såfremt dette besvares benægtende, hvilke initiativer agter ministeren at komme med for at sikre en rimelig rente for skatteyderne?«

Svar (15/7 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hovedprincippet i kildeskattesystemet er, at den skat, der betales i løbet af indkomståret, skal svare til slutskatten, således at restskatter ikke opstår.

Hvis skatteyderen efter nytår mener at have betalt for lidt, kan restskatten indbetales (uden procenttillæg eller overgrænse) inden 15. februar året efter.